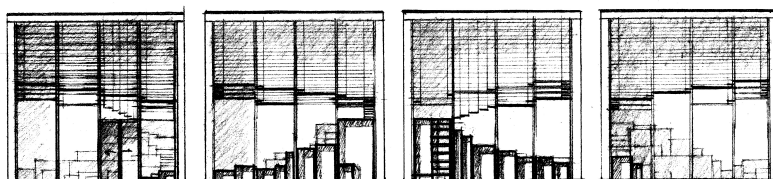

Coulthard Anna Mindi

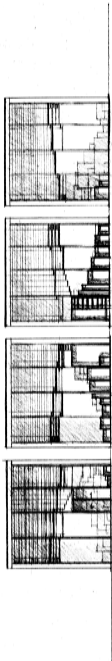
**A mai jövő könyvtára –
– The Library of Today and
Tomorrow**

TDK 2014

Középülettervezési Tanszék

A jövő könyvtára

A mai jövő könyvtára – – The library of today and tomorrow

Tartalom:

Bevezetés

A Jövő könyvtára – a mai világ jövője

Könyvtárak a tudományos-fantasztikus irodalomban

A magyar könyvtárak és a mai jövő könyvtára

A könyvtárak elhelyezése és kapcsolata

A könyvtár

A szerkezet

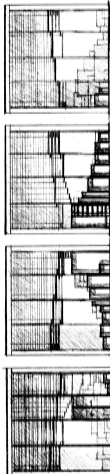
Konklúzió

Források

Tervlapok

Bevezetés

A TDK témája a 'Jövő könyvtára'. Ez a kifejezés egyből a tudományos-fantasztikus irodalmat jutattja eszembe, és a néhány sci-fi könyvben leírt könyvtárakat. Ezeket a könyvtárakat, és a science-fiction könyvekben alkalmazott előrejelzést inspirációul véve a mai világgal összevetve tervezek könyvtárat.

A jövő könyvtára – a mai világ jövője

A tudományos-fantasztikus irodalom közel-jövő könyvei a közelmúlt és a jelen kivetítése a 'közeljövőre', a technológia állása és a társadalmi szituáció megfigyelésével.

A jövőt mindig keménynek és fémesen csillogónak és rohanónak képzeltem el. Számítógépek minden méretben és formában. Az embereknek nincs szükségük személyes kapcsolatokra, hiszen folyamatos kontaktusban lehetnek az internet segítségével, és így még a dolgukat is el tudják végezni közben.

A világ felgyorsult, nagy rohanás, mindig mindenki tart valahová, és az időmegtakarításnak még nagyobb értéke lesz. Az információ világában élünk már ma is, de 10 év múlva talán még gyorsabb lesz az élet. Ezt a gyorsaságot az is elősegíti, hogy nagyon kicsi helyen sok adat elfér, sokkal több információ tárolására vagyunk képesek, sokkal több információt tudunk azonnal megjeleníteni, anélkül, hogy bármilyen előtudásunk lenne róla.

Elképzelésem szerint az elektronikus eszközök teljesen átveszik a könyvek és papíralapú dokumentumok szerepét az élet minden terén. Az iskolákban csakúgy, mint a könyvtárakban

A könyvtárak eltűnőben vannak. Az internet átvette a szerepet, hiszen manapság már szinte bármilyen dokumentumot megtalálni a virtuális világban, szinte ingyen – sokszor a 'szinte' szócska nélkül. „Régen egy könyvtár könyvek nélkül elképzelhetetlen volt. Ma már elkerülhetetlennek tűnik.” Az USA-ban az államok a könyvtárak finanszírozását 40%-kal csökkentették 2012-ben, ugyanekkor az Egyesült Királyságban 200 közkönyvtárat zártak be.* Ez sokakat kétségbe ejt, de én csak azt látom, hogy a világ változik.

Szükség van arra hosszú távon, hogy bezárjuk ezeket a könyvtárakat? Nem lehetne bevinni a könyvtárakba az e-olvasókat, tabletoakat, okostelefonokat, és az újabb és újabb eszközöket, és úgy kezelni őket, mint könyveket? Tegyük hozzá, mindezek az elektronikus eszközök tartalmazzák magukban az internetet, ami – mint már megjegyeztem, önmagában a világ összes könyvét rejti. Ha csak ezt vesszük figyelembe, a világ összes könyvtára bezárhatna, hiszen az interneten ‘minden fent van’.

De az internet nincs rendszerezve, a keresés nincs megkönnyítve, sokszor nehéz megtalálni rajta könyveket, információkat, dokumentumokat. Ezért van és mindig is lesz szükség könyvtárakra.

Mi a könyvtár, az elektronikus világban, ha nem a rendszerezésre utaló kifejezés? A könyvek tényleg el fognak tűnni? Magyarországon 2011-ben megközelítően 34 millió papírkönyvet adtak el, megtermelésükhöz megközelítően 86 ezer nagy fát kellett kivágni.** Van kapacitása a világnak arra, hogy ezt sokáig bírja? Az elektronika világa 10-20-50 év múlva nem csak a magas technológiai fejlődést fogja mutatni, hanem talán a környezetvédelemet is segíteni fogja.

A könyvek eltűnését mindenki féli, sajnálja, és ténynek veszi. De ez valóban meg fog történni? Az emberek manapság hiába használnak mindenhez számítógépet, internetet, okostelefont, mégsem bíznak meg teljesen másban, mint a papírban. Minden fontos dokumentumnak van papíralapú másolata is, ezért meggyőződésem szerint a papír és a könyvek nem fognak teljesen eltűnni. A jövő tehát szerintem a következőket hordozza a könyvtáraknak: léptékekkel nagyobb helye lesz az elektronikusan tárolt könyveknek, de a papír alapú könyvek is megmaradnak – kézzelfoghatóságuk miatt.

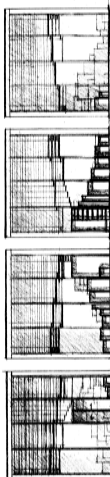
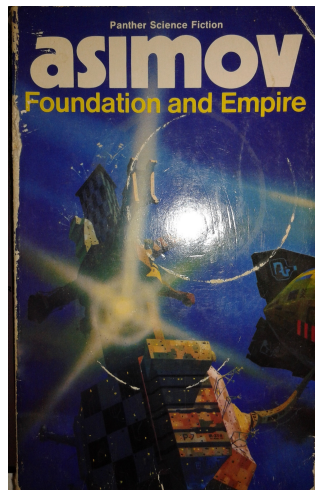
De mi az, ami mindebben a rohanásban és gépesítésben és elektronikai forradalomban elveszőben van már ma is, és központi figyelemben van a fellendítése? A személyes kapcsolatok tűnnek el így, és a közösség építése fontos és tudatos cél lett az utóbbi években. El kell kerülni, hogy az emberek elveszenek a virtuális világban, elveszítsék az életüket a Földön. Az emberi kapcsolatok létrehozásának lehetőségét meg kell teremteni – építészeti szinten is.

Könyvtárak a tudományos-fantasztikus irodalomban

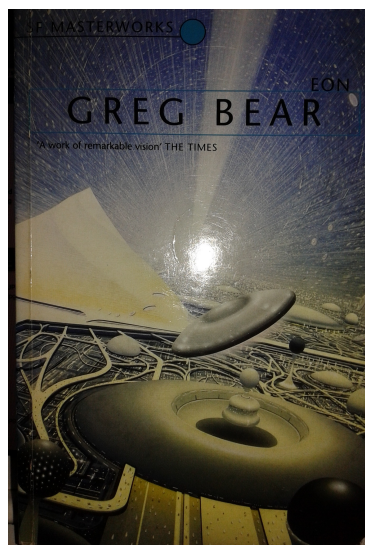
A három science-fiction könyv, amit alapul veszek, még az internet és a nagyfokú információátvitel forradalma előtt íródtak. A bennük szereplő könyvtárak a ma általánosan elfogadott és elképzelt könyvtárak eszméje szerint lettek elképzelve, bár

mindegyikben – még a legrégebben, az '50-es években íródott Alapítvány-trilógiában is – felmerül az elektronikusan tárolt információ lehetősége, de még könyvszerűen. Viszont mindegyik alkotás (talán Asimov, mint előkép miatt) felveti a lehetőségét a képernyőn való olvasásnak, többnyire valamilyen módon felgyorsíthatóan – olvasótransz, vagy gyorsolvasás.

Az első könyv, amit alapul vettem Isaac Asimov 1952-ben kiadott Alapítvány trilógiájából az Alapítvány és Birodalom Az Őszvér című részéből az utolsó pár fejezetben leírt Trantori Birodalmi Könyvtára. Trantor a könyvben egy halódó bolygó, régen a Birodalom középpontja, egy 'Nagy Dúlás'-nak nevezett háborúban többé-kevésbé elpusztított. A Trantori Könyvtár a bolygó egyetemi negyedében található, az egyetlen háborítatlan terület a bolygón. „A könyvtár éplete csalogán kicsinek tűnt, ám a föld alatt a csend és az elmélkedés hatalmas birodalmává tágult ki.” A könyvtárban a leírás szerint katalógustermek, vetítőkkal ellátott olvasótermek, kézikönyvtárak találhatóak, könyvfilmek tartalmazzák az információkat. Fontosnak tartom a leírásban, hogy a könyvtárba vezető lifthez oszlopcsarnok vezet, mert az oszlopok a felsőbbrendűség, a felsőbb, nagyobb tudású világ jelképei. A birodalmi könyvtár a tudást szimbolizálja, hiszen az egyetemi negyedben található, ráadásul a könyv szereplői hónapokat utaznak, hogy eljussanak az itt rejlő tudáshoz.

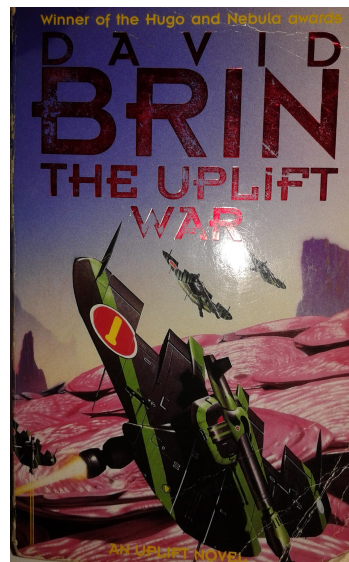

A második könyv Greg Bear 1985-ben íródott Eon című könyve, amiben váratlanul egy aszteroida érkezik a Naprendszerbe, és földköri pályára áll, majd kiderül, hogy az aszteroida valójában egy űrhajó, amit a jövő emberei építettek egy hatalmas katasztrófa után, hogy el tudják hagyni a Földet, ami az időben tett egy kört, és véletlenül visszatért a múltba. Az űrhajóban két nagy elhagyatott város található, mindkettőnek van egy nagy könyvtára. A könyvtárakban papíralapú könyvek és számítógépek is találhatóak, az információ tárolása ember-méretű fém hengerekben történt, amik sorokban volt elhelyezve nagy termekben. A papíralapú könyveknek is rengeteg helyet biztosítottak. Az olvasásra és kutatásra kis asztaloknál volt lehetőség, mindegyiken egy képernyővel. Ebben a könyvtárban lehetőség volt megtanulni egy nyelvet pár óra alatt, sok információt bevinni az agyunkba rövid idő alatt. A tanulás és a tudás központjai. De ezeket a könyvtárakat a jövő-jövő emberei hátrahagyták, a bennük rejlő összes információval együtt, mert továbbfejlesztették őket: a messzi jövőben az emberek otthonában egy-egy oszlop volt a középpontban, ami tulajdonképpen azt a képződményt foglalta magába, amit ma internetnek nevezünk. Ebben a könyvben is megjelenik az oszlop, mint a tudás jelképe. Eleinte itt is csak egy-egy nagy központi könyvtár volt, amit viszonylag hosszú idő alatt lehetett csak megközelíteni, de a technológia fejlődésével a

központi nagy információ-központnak kisebb kihelyezett bázisait hozták létre, amihez mindenki gyorsabban és könnyebben hozzáfért.

A harmadik – és egyben a legfontosabb – könyv, amivel foglalkozom ebben a témában David Brin-től az Uplift series The Uplift War, és a könyvtár a könyvben fontos szerepet játszó Library Institute, vagyis az Öt Galaxis Könyvtár Intézete. Az Uplift War világában a civilizációk egymást segítik az intelligencia elérésében, és a Könyvtár Intézet az összes civilizációról az összes fellelhető információt tartalmazza. A könyv világában a civilizációk közötti háborúk megengedettek, pont ezért fontosak a könyvtárak – amik még háború idején is kötelezően nyitva állnak mindenki számára. „Az összes hibájával együtt a Könyvtár a hely, ahol minden elkezdődik, és minden végződik. Valahol, a könyvtár tudásának kincses kamrájában mindig meg lehet találni a bölcsesség és megoldások egy ékkövét.” „A Könyvtár minden tudás forrása.” „A Könyvtárnak mindenki számára elérhetőnek kellett lennie, még azok számára is, akik azért a területért harcoltak, amin állott.”

A könyvtárnak magas, kupolás, kőből készült teteje volt. A könyvtár előtt egy 5 méter magas szürke szikla állt, rajta egy sugaras spirális pecsét domborműjével, ami a Nagy Könyvtár jelképe volt. A könyvek helyett ebben a könyvtárban is már 'elektronikusan' tárolják az információt, kristály adatkockákban. Még a pénz is a könyvtárban tárolt információkon alapszik. A könyvtárbázisok összeállítása piramisszerű, hogy mindenki minden időben hozzáférhessen: magának az intézménynek minden bolygón van egy 'Planetary Branch Library', vagyis egy 'Planetáris Kihelyezett Alkönyvtár', illetve minden háztartásban van egy házi könyvtár.

Tehát a könyvtár alapvető funkciója, hogy mindenki minden esetben beléphessen, használhassa, bármilyen információhoz hozzájuthasson, minnél egyszerűbben és gyorsabban.

Ezekben a tudományos-fantasztikus könyvekben szereplő könyvtárakban sok közös van. Mindegyik a tudás központja, a tanulás helyszíne. Mindegyik könyvtárban kisebb-mint-könyv méretű tárolóeszközöket alkalmaznak információtárolásra, és gyorsított tanulási és olvasási lehetőséget biztosítanak. Mindezek mellett mindenki számára elérhetőek, ahogy a könyvek időrendbe rakhatóak kiadási idejük alapján, a könyvtárak annál gyorsabban elérhetőek.

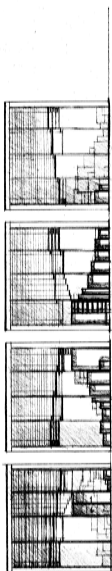
A magyar könyvtárak és a jövő könyvtára

A magyar könyvtárszervezet működése a következő: szintén piramisszerűen a csúcson az országos könyvtárak állnak, mint az Országos Széchényi Könyvtár és a Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár, majd a megyei könyvtárak, mint a Pest Megyei Könyvtár, ezek alatt pedig az esetleges helyi könyvtárak, utóbbiak legkevésbé jól felszereltek. A legtöbb könyvtár gyengén felszerelt számítógépes eszközökkel, ha pedig könyveket keresünk, mindenképpen könyvtárosok segítségét kell kérni a programok kezeléséhez. Ráadásul az élet mára felgyorsult annyira, hogy a legtöbb embernek nincs ideje arra, hogy eltöltse időt egy könyvtárban, arra, hogy odamenjen a könyvtárhoz, végképp nincs. Erre keresek megoldást a tudományos-fantasztikus irodalom könyvtáraiban.

Kutatásaim során arra jutottam, hogy a legelérhetőbb, mindenki számára nyitott helyek a közlekedési csomópontok, mint például a Deák Ferenc tér, ahol három metróvonal, két villamosvonal és rengeteg busz találkozik, ráadásul a pesti 'bulinegyed' középpontja, vagy a Moszkva tér, ahol egy metróvonal, öt villamosvonal, és sok-sok busz találkozik. A könyvekben – különösen David Brin könyvében – a kihelyezett könyvtárak segítségével lesz elérhetőbb a tudás. Ezért helyeznék ki én a fentebb említett közlekedési csomópontokra kis alkönyvtárakat, mint a Planetáris Kihelyezett Alkonytár az Uplift War című könyvben, vagy a házi információoszlopok Greg Bear Eon című könyvében.

Így a könyvtárakat sokkal elérhetőbbé és használhatóbbá lehetne tenni, már az elhelyezéssel.

A könyvtárak elhelyezése és kapcsolata

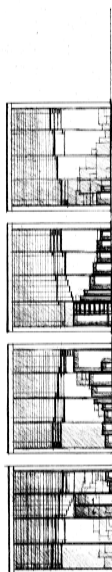
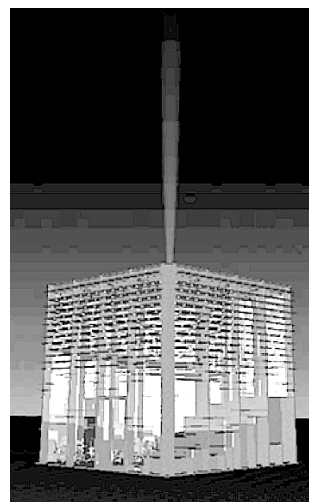
A kihelyezett könyvtárakat elképzelésem szerint minnél több helyre ki lehetne állítani, hogy ténylegesen könnyebben elérhető legyen a tudás és az információk. Ha Budapest fő közlekedési csomópontjain lennének könyvtárak, meggyőződésem szerint sokkal egyszerűbb lehetne a könyvekhez, az irodalomhoz való hozzáférés. Ezek a könyvtárak irodalmi estek, előadások

helyszínei lehetnének. Ha a Deák Ferenc téren, a Nyugati pályaudvaron, a Blaha Lujza téren, a Kálvin téren, Újpest, Városkapunál, az Árpád híd pesti hídfőjénél, a Keleti pályaudvaron, a Népligetnél, a Határ úton, a Moszkva téren, a Batthyány téren, a Móricz Zsigmond körtéren és a Kelenföldi vasútállomásnál lehetne létesíteni ezeket a könyvtárakat.

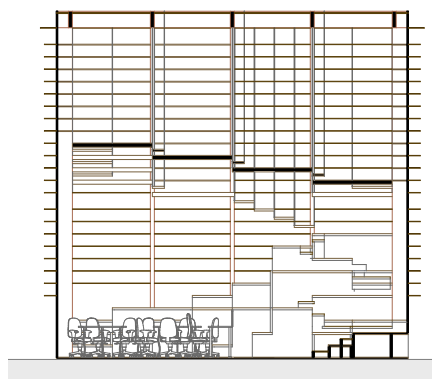
Ez a kettős, hármas és négyes metróvonalak főbb csomópontjain helyezkednének el, szinte egy ötágú csillag alakjában. Elképzelésem szerint a könyvtárakat közös funkciójuk mellett hasonló megjelenésük is összekötné, de egy szorosabb kapcsolatot – egy közös 'happeninget' – is magukba foglalnak.

Ezeknek a könyvtáraknak a funkciójából adódóan fontos, hogy mindenki tudjon arról, hogy léteznek ezek a létesítmények, és messziről látszódjon, hol helyezkednek el. Tehát szükség van egy útjelzőre, ami nagy távolságokból is megmutatja a könyvtárak helyét. Ezért szeretnék mindegyik könyvtár tetejéről egy-egy fénysugarat vetíteni az égre. És ha egy lépéssel tovább megyek, úgy gondolom, ez a fénysugár lehetne több is: égre vetített vers vagy idézet, esetleg a könyvtárak logója, hogy mindenki számára világos legyen, mit jelölnek az útjelzők.

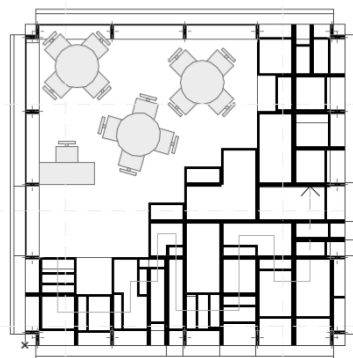
A könyvtár

Az új bázis-könyvtárak célja nem csak a gyors és egyszerű információszerzés, hanem a közösség megteremtése is, hiszen a világ gyorsulása a kapcsolatok elektronikussá válása és az emberek egymástól való eltávolodása lelassítható, ha a közösség építését elősegítjük. Mindezek mellett fontosnak tartom, hogy a könyvtár lépést tudjon tartani a technológiai fejlődéssel, és gyors, rendezett elérhetőséget adjon a siető embereknek tudáshoz vagy szórakozáshoz.

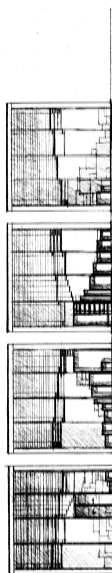
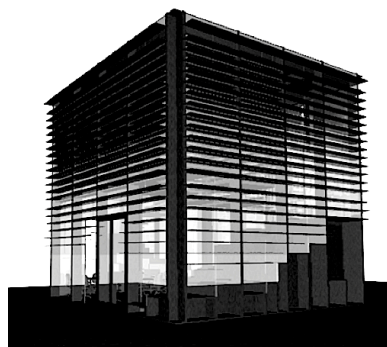

Számítógépekkel felszerelt állomásokat tartok fontosnak egy modern könyvtárban, ahol csekély összegért könyveket lehetne letölteni e-olvasókra, telefonokra, tabletokra, vagy amit még a jövő hoz, és ezek a könyvek egy idő után letörlődnének

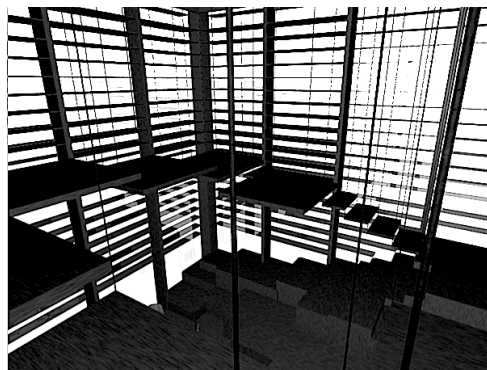
az eszközről. Emellett figyelmet fordítanék arra is, hogy nem mindenki engedheti meg, hogy okostelefonja vagy kindle-je legyen, egy 'automatát' képzelek el a könyvtárban – mint ahogy valamelyik science-fiction könyvben az adat-kockákat le lehet venni a polcra – , ahol ezeket az eszközöket ki lehetne bérelni, vissza lehetne hozni, könyveket lehetne rá tölteni. Mindez persze felügyeletet igényel, ezért helyet kell biztosítani egy személynek, aki mindezt ellenőrzi.

De – mint már említettem – fontosnak tartom a papíralapú könyvek könyvtárakban való megőrzését is. Az egész világon jól működő próbálkozások vannak szabad 'könyvtárak' létrehozásában, mint egy becsületkassza, legközelebb hozzánk Aquincumon is, 'dobozokban' könyvek vannak, és ha valaki hoz egyet, el is vihet egyet elolvasni – ingyen. Részben hasonlókat képzelek el az általam tervezett könyvtárban is: a kevésbé értékes könyveket, amiket az emberek kifejezetten erre a célra hoznak, a könyvtár külső falán létrehozott polcokon lehetne tárolni, bárki elvihet egyet, ha visszahozza, vagy ha hoz helyette egy másik könyvet. Ha a Deák Ferenc teret veszem alapul, mivel minden budapesti turista megfordul rajta, ezeknek a könyveknek a nagy része lehetne például turisztikai kiadvány, útikönyv, hogy az emberek, akik nem ismerik a környéket, el tudjanak tájékozódni.

De a papíralapú könyvtárnak védettebb része is kell, hogy legyen, itt akár mindenféle könyv megjelenhetne a polcokon, de akár eseményeket is lehetne belőlük csinálni: könyvheteket létrehozni: 'a Deákon sci-fi hét van!', vagy 'a Moszkva téren magyar klasszikus regények lesznek a jövő héten!'. Mindezeknek nyilvánvalóan polcrendszer kell létrehozni, és egy külön teret az elektronikus könyvtárrészlegtől, hiszen feltételezhetően akik papíralapú könyvet keresnek, több idővel rendelkeznek, mint aki a két tömegközlekedési eszköz közötti átszállás alatt gyorsan beugrik a könyvtárba felrakni a telefonjára egy könyvet, hogy utazás közben ne unatkozzon.

Ha van egy elektronikus részlege a könyvtárnak, egy védettebb papíralapú könyv részlege, és egy külső papíralapú könyv részlege, hogy lesz ebből egy közösségi tér, hol kapnak helyet az irodalmi estek, és a hosszasan

várakozók hol tudnak leülni olvasni? Létre kell hozni egy közösségi/várakozó teret, mely az összes funkciót összeköti.

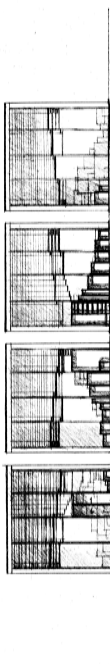
Itt felteszem a kérdést: milyen terek ösztönzik az embereket beszélgetésre? A kis terek, ahol az emberek kénytelenek közel kerülni egymáshoz, a játékos terek. Mindkét lehetőséget felhasználtam: olyan asztalokat képzeltem el az elektronikus részlegre, amelyek a lehető legkisebbek négy ember számára, és a számítógépek képernyői szinte bele vannak fektetve az asztalba, csak akkora szögben kiemelve, amelyiknél még kényelmes olvasni, hogy a szemben ülők egymás szemébe tudjanak nézni felettük. A játékos teret úgy képzeltem el, hogy ne székeken kelljen üldögélni és olvasni, hanem az emberek ott tudjanak elhelyezkedni, ahol szeretnének. Ehhez előképül Li Xiaodong Liyuan könyvtárát vettem Kínából. Ebben a könyvtárban dobogók vannak, amik részben könyvespolcokként működnek, részben amfiteátrum-szerű tereket hoznak létre. Emellett a vertikális változatosság játékoságot ad a térnek, így, mivel az emberek ott, és olyan magasan üldögélhetnek, ahol szeretnének, egy bonyolultabb térben, építészetiileg megkönnyíthetem az emberi kapcsolatok létrejöttét. Ez az amfiteátrum-szerű tér ráadásul tökéletes helyszíne irodalmi esteknek, vezetett beszélgetéseknek, akár kis helyet igénylő színdaraboknak is.

A jövőt, a közösséget és az építészeti igényeket is latba vetve igyekeztem az épületet megtervezni. Az eredmény egy tárgyyszerű ház lett, mely három meghatározó elemre lett bontva. Elsőként az elektronikus elemet mindenképpen a földszinten, a bejárat ajtóhoz közel, minnél jobban és gyorsabban megközelíthetően akartam elhelyezni. Ez a tér a jövőt jelképezi, a sietést, a földi világot.

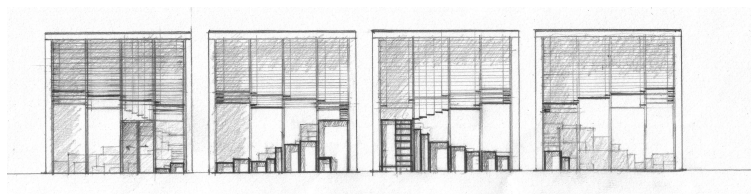

Másodiknak a papíralapú védett könyvtár-részleget a könyvek 'szentsége', feljebbvalóság miatt emelt helyzetben akartam elhelyezni. Tehát létrehoztam egy emeleti szintet, ahol a ráérők nyugodtan sétálhatnak a könyvespolcok előtt, emellett kellően védett szituációba tudnak kerülni. Ez a részleg jelképezi a múltat, de egyben a tudást is, az égi világot.

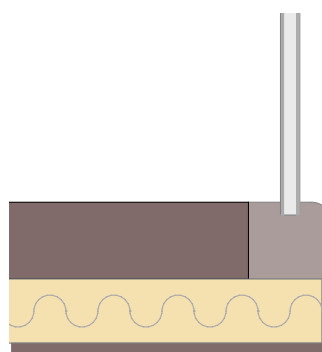
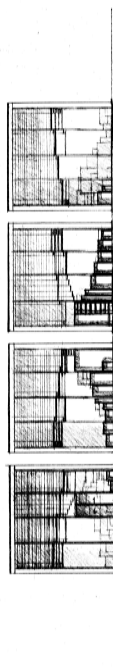
Harmadiknak a közösségi térrel foglalkoztam. Az előképem és a tér játékosságára vonatkozó elméletem meghozza a lenti elektronikus és a fenti papíralapú könyvtár-részleg közötti kapcsolatot. Ezért a vertikális változatosságot viszonylag egyenletes lépcsőzéssel hoztam létre, ami egyben függőleges közlekedőként is szolgál egy bizonyos pontig az emeleti szinthez.

A homlokzat szempontjából ez háromféle transzparenciát hoz létre: az elektronikus részlegen szabad a homlokzat, üveg felületet alkalmaztam, teljes az átlátás. A könyvrészlegen a belső könyvespolcok részben akadályozzák az átlátást, a fény a könyvek között jönnek be nappal, míg éjjel a lámpák fénye a könyvek között jön ki. A közösségi vertikálisan mozgó részleg alatt a homlokzat tömör, nincs transzparencia, emellett a külső felületen létre lehet hozni a kevésbé védett, becsületkassza-jellegű könyvtárat, a homlokzatba besüllyesztve, illetve külső játékot is hoz létre, akár pihenő felületet is adhat a sétáló embereknek.

A szerkezet

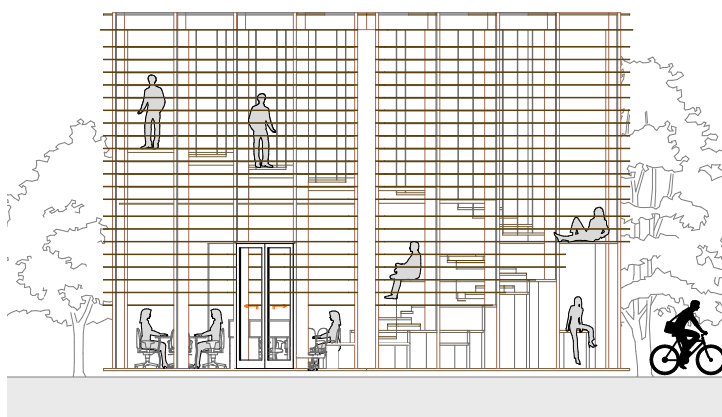
A könyvtár belső tere egy 8x8x8 méteres kocka, mindegyik oldalán 2 méteres raszterben 15x40 cm-es fa pillérekkel, az emeleten a pillérek között 2 cm vastag polcokkal. A dobogó fából készül, a külső polcoknál hőszigetelve, a hőszigetelésen fa burkolattal. A födém 20x40 cm-es gerendákból készül a 8 m áthidalásához. A falakhoz illeszkedően ugyanazzal a 2 méteres raszterrel. A födém tartószerkezete 2,5 cm-es pallókkal van burkolva felülről. A vízszigetelés e fölött a réteg fölött helyezkedik el, fordított rétegrendű szigeteléssel, leterhelve. Az emelet födémje fából készül, függő födémként, acél huzalokkal a tetőfödémről lógatva. A lépcsők szintén lógatva szintén fából készülnek. A homlokzat hőszigetelő üvegből készült, ahol a transzparencia átvált a tömör homlokzatba, a hőszigetelés alulról rátakarva az üvegfal tokjára. Az árnyékolás a külső felületen történik, vízszintesen elhelyezkedő 30 cm-es lamellákkal, a felső emeleti polcokkal megfelelő raszterben elhelyezve. A bejárati ajtó egy üveg tolóajtó.

Konklúzió

A jövőt nem lehet megjósolni. A science-fiction irodalom – amikor közel-jövő sci-firől van szó – körülbelül 100 éve próbálkozik, és még így is kevés írónak sikerült olyan dolgokat előre vetíteni, amik valóban megtörténtek. Az általam alapul vett sci-fi könyvek messzi-jövő science fiction könyvek, ami azt jelenti, hogy az előrevetítések nem feltétlenül fekszenek erős alapokon. A könyvekben szereplő könyvtárakban a közös dolgok a nagy méretek, a többé-kevésbé elektronikus információtárolás, és a tény, hogy a könyvtárak a tudás templomának számítanak.

Igyekeztem mind a három közös tulajdonságot a saját jövő-könyvtáramban is megjeleníteni. A méretet egyszerre adja az internet világa, a mai információtárolás léptéke – minnél kisebb helyen minnél több információ elférjen – és az, hogy a kisléptékű könyvtárakat több forgalmas helyen szórom szét – hasonlóan, mint David Brin könyvében a kihelyezett alkönyvtárak.

Az elektronikus információtárolás egyértelmű. Annak a ténynek a fontossága, hogy ma már nagyon apró helyen eszméletlen mennyiségű információ és adat elfér nagyon nagy. Azzal, hogy elektronikus könyvtárat hozunk létre, helyet takarítunk meg, csakúgy, mint fákat és időt. Emellett e-olvasó-automatát is helyezek a könyvtárakba ellenőrzött helyen, hogy ne csak a virtuális könyvekhez lehessen hozzájutni, hanem segítséget is lehessen kapni az olvasásukhoz.

A tudás központjává a könyvtárait az három idősík a térrel és a részletekkel való szimbolizálásával és azzal a ténnyel szeretném megtenni, hogy olyan helyszíneken szituációkban helyezem őket el, ahol mindenki számára könnyen megközelíthető, mindenki bemehet, ha akar olvasni, ha nem, ahol mindenki hozzá tud jutni a tudáshoz, könyvekhez.

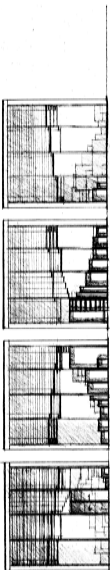
Mivel a mai világ jövője szerintem abba az irányba megy, hogy az emberek eltávolodnak egymástól a virtuális világ miatt, szerettem volna én is arra törekedni, hogy az emberi kapcsolatok kiépülését építészeti eszközökkel segítsem. Úgy érzem, hogy egyszerű részletekkel és a tér kiépítésének játékoságával erre az útra léptem.

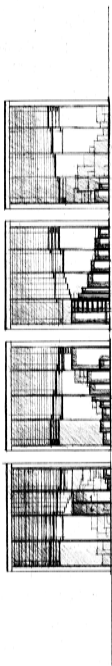

Források

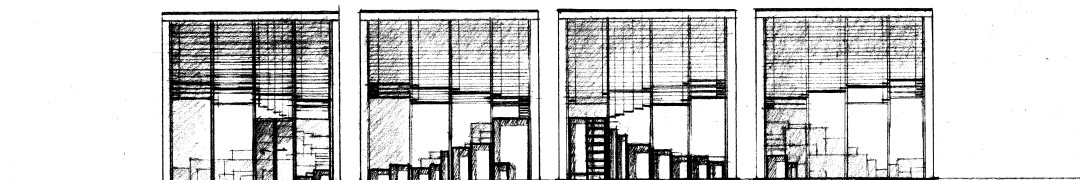
- Isaac Asimov: Foundation and Empire, 1952
- Greg Bear: Eon, 1985
- David Brin: The Uplift War, 1987

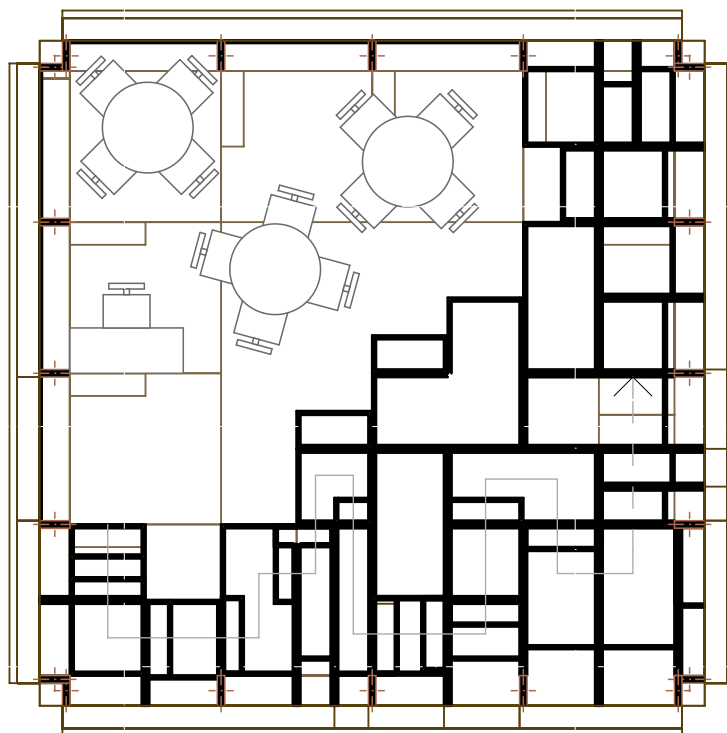
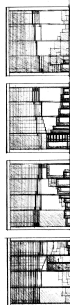
- *www.bexarbibliotech.wordpress.com/2014/04/23/what-will-become-of-the-library-article-from-slate-com/
- **www.slate.com/articles/6life/design/2014/04/the_future_of_the_library_how_they_ll_evolve_for_the_digital_age.html
- www.bkk.hu
- www.omikk.bme.hu

Tervlapok

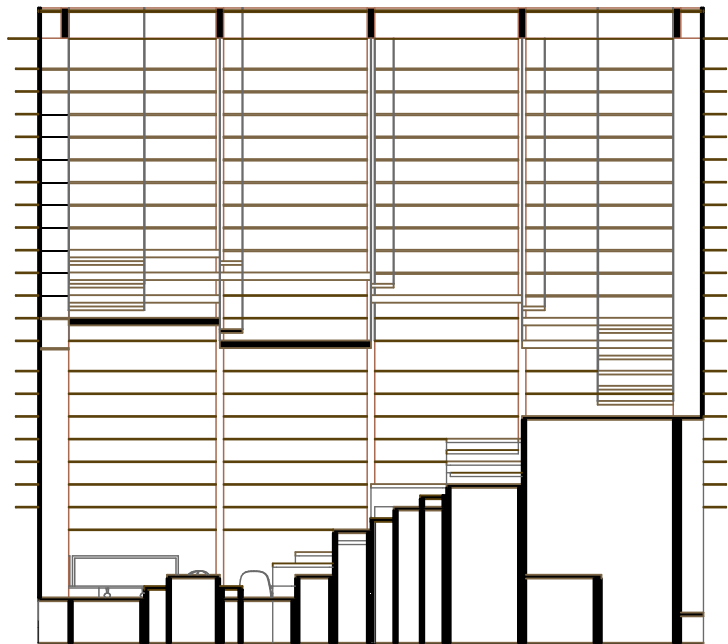
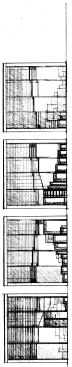

Alaprajz

m = 1:100

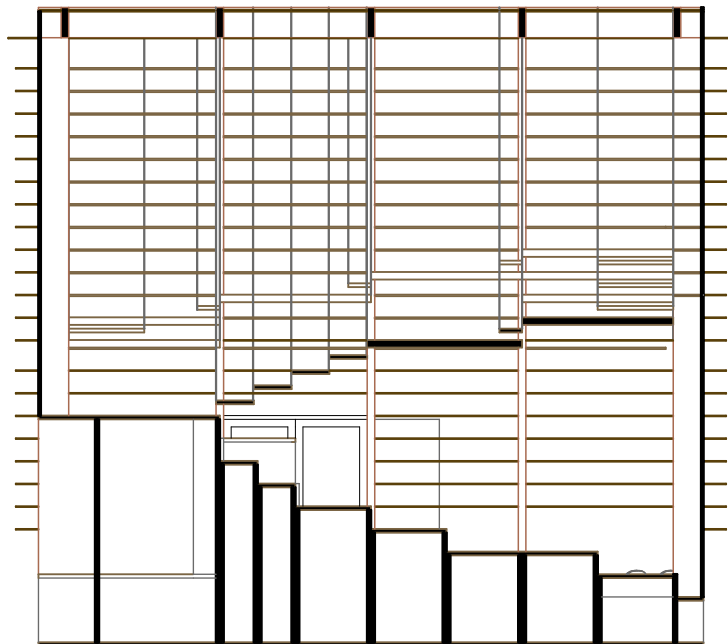
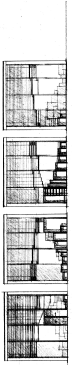
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

Metszet 01

m = 1:100

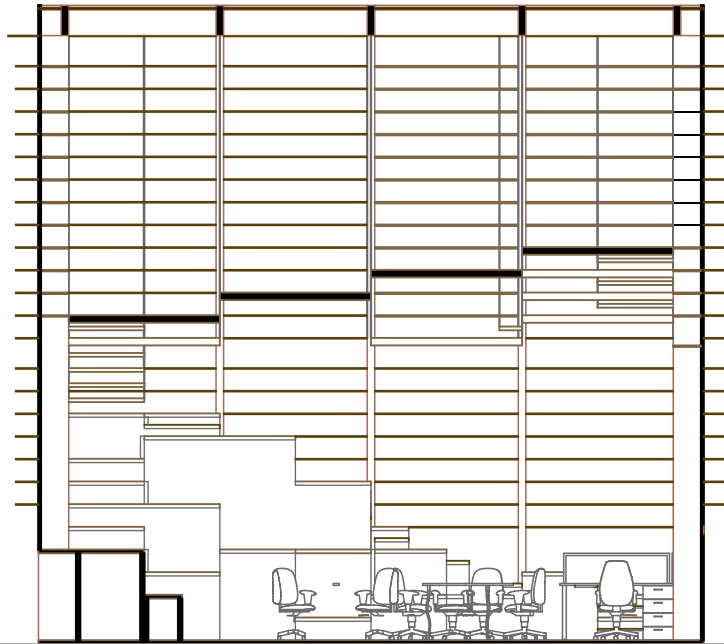
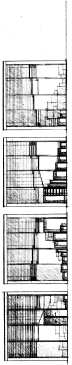
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

Metszet 02

m = 1:100

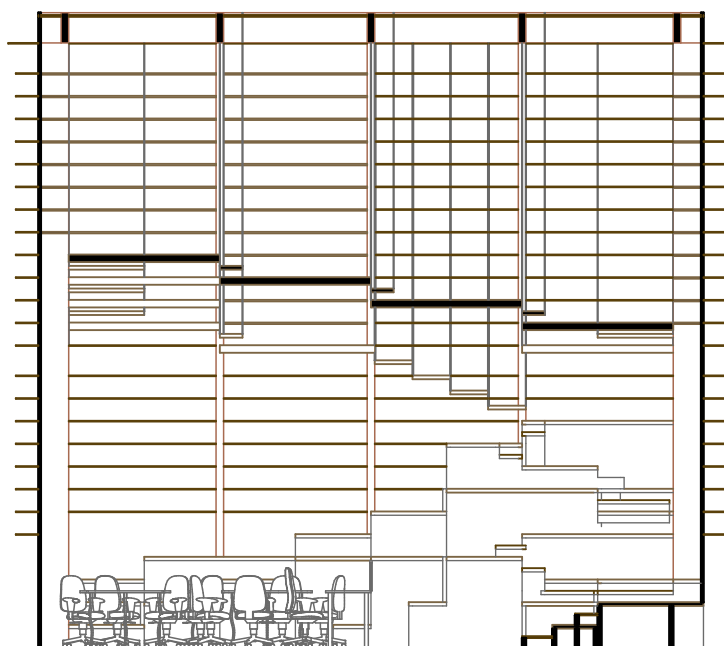
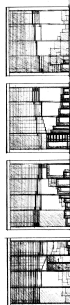
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

Metszet 03

m = 1:100

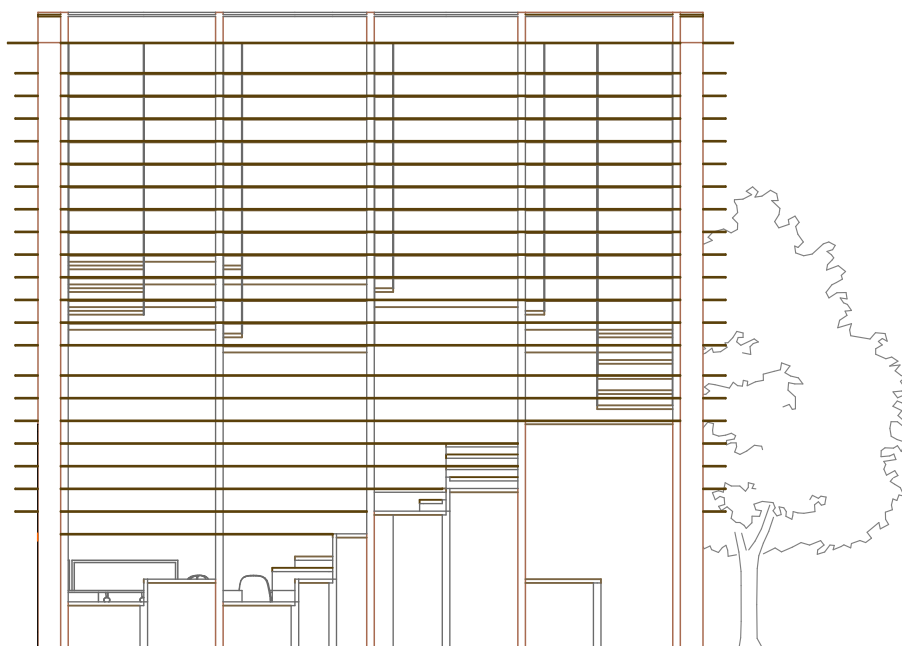
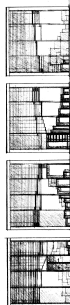
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

Metszet 04

m = 1:100

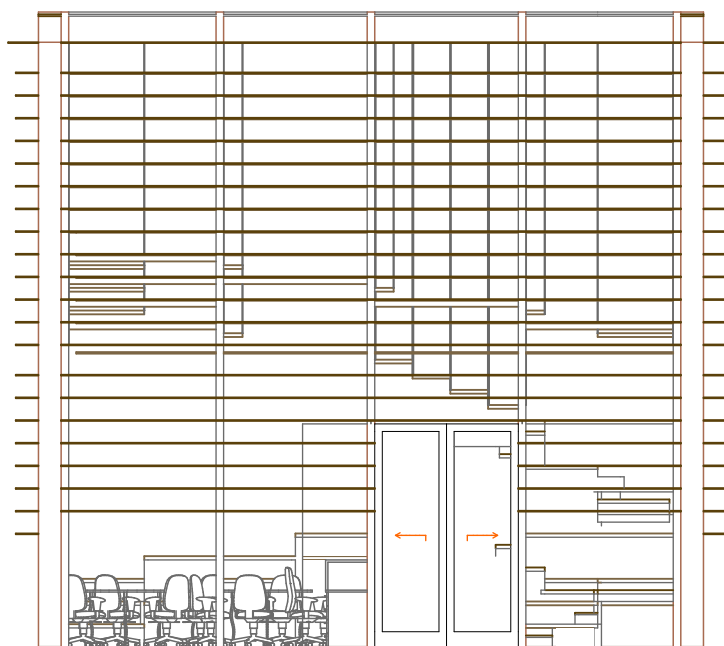
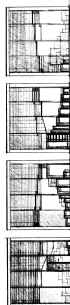
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

Nézet 01

M = 1:100

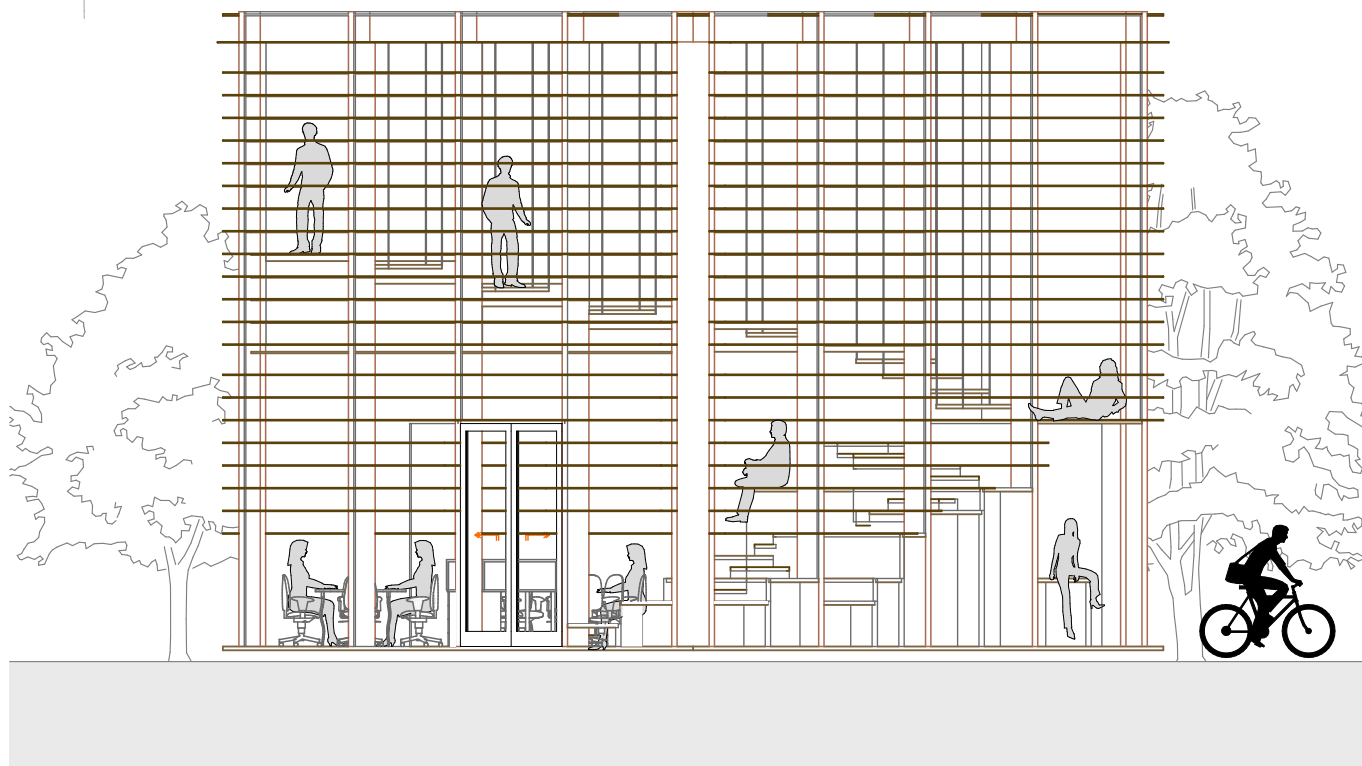
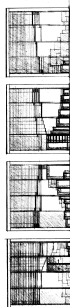
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

nézet 02

m = 1:100

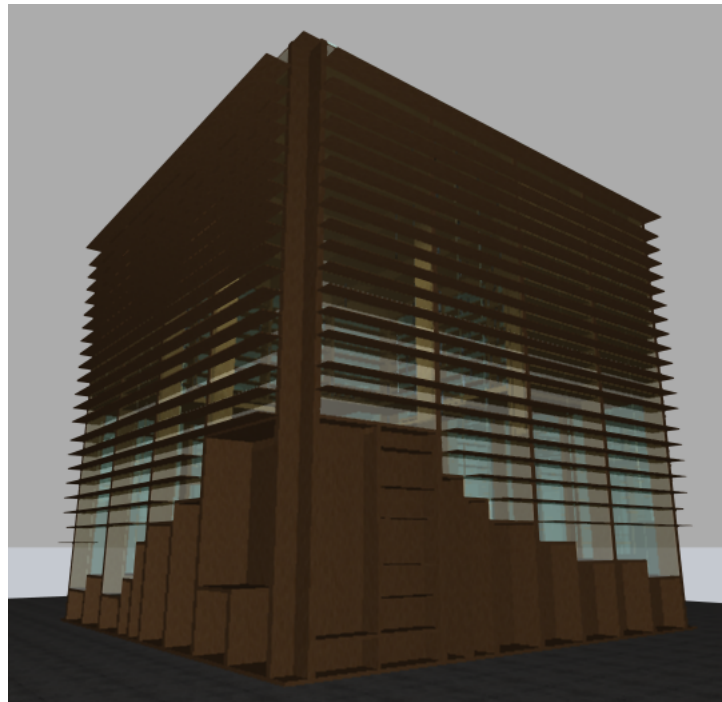
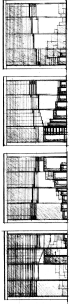
Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

nézet 03

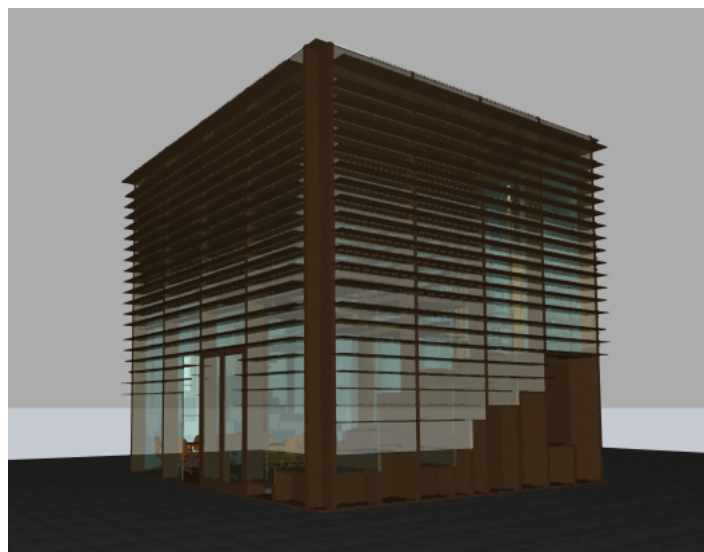
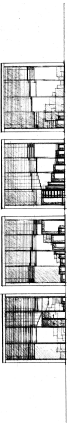
m = 1:100

Coulthard Anna Minda
A mai jövő könyvtára

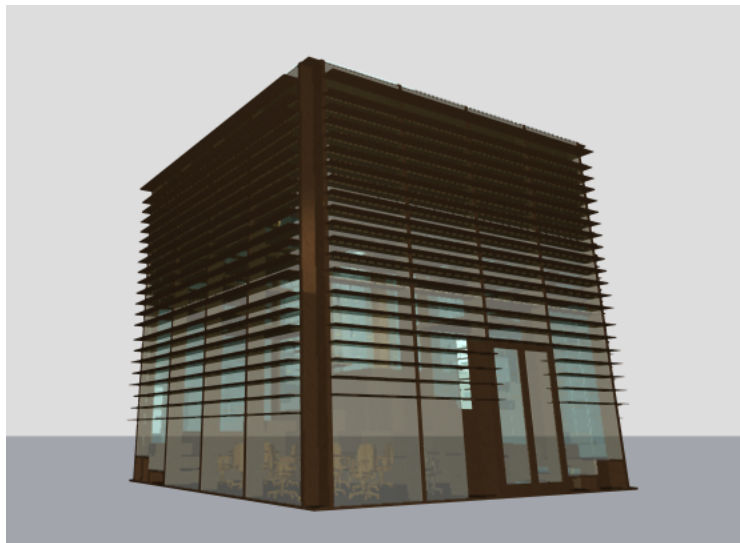
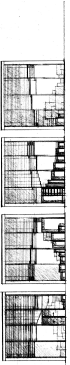
látványterv 01

Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

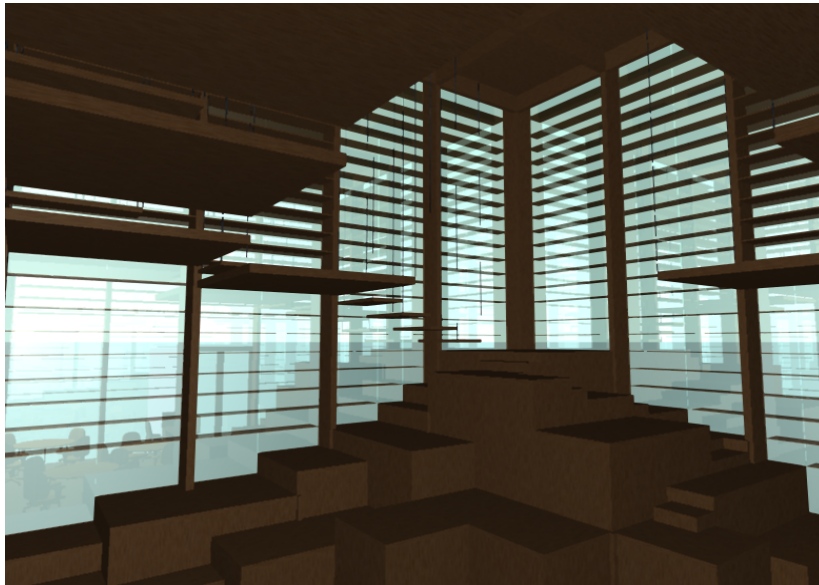
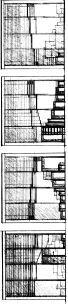
látványterv 02

Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

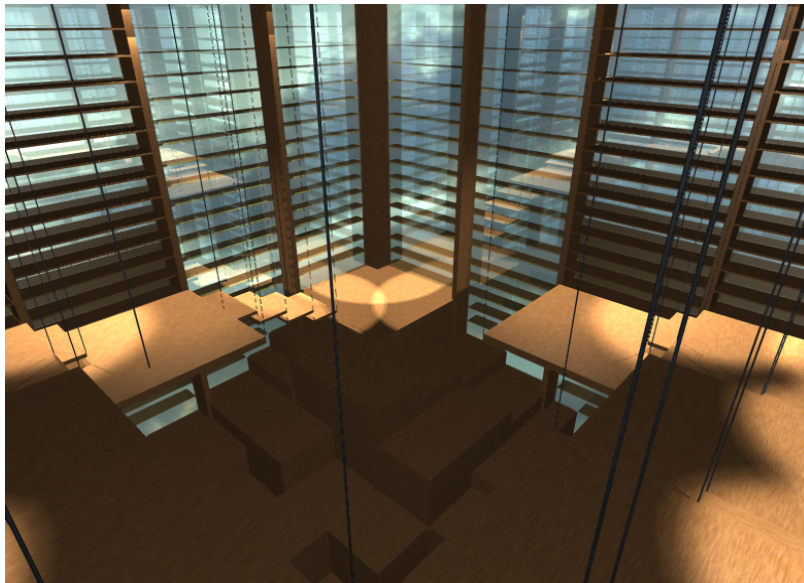
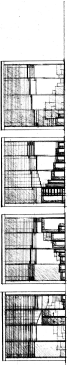
látványterv 03

Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

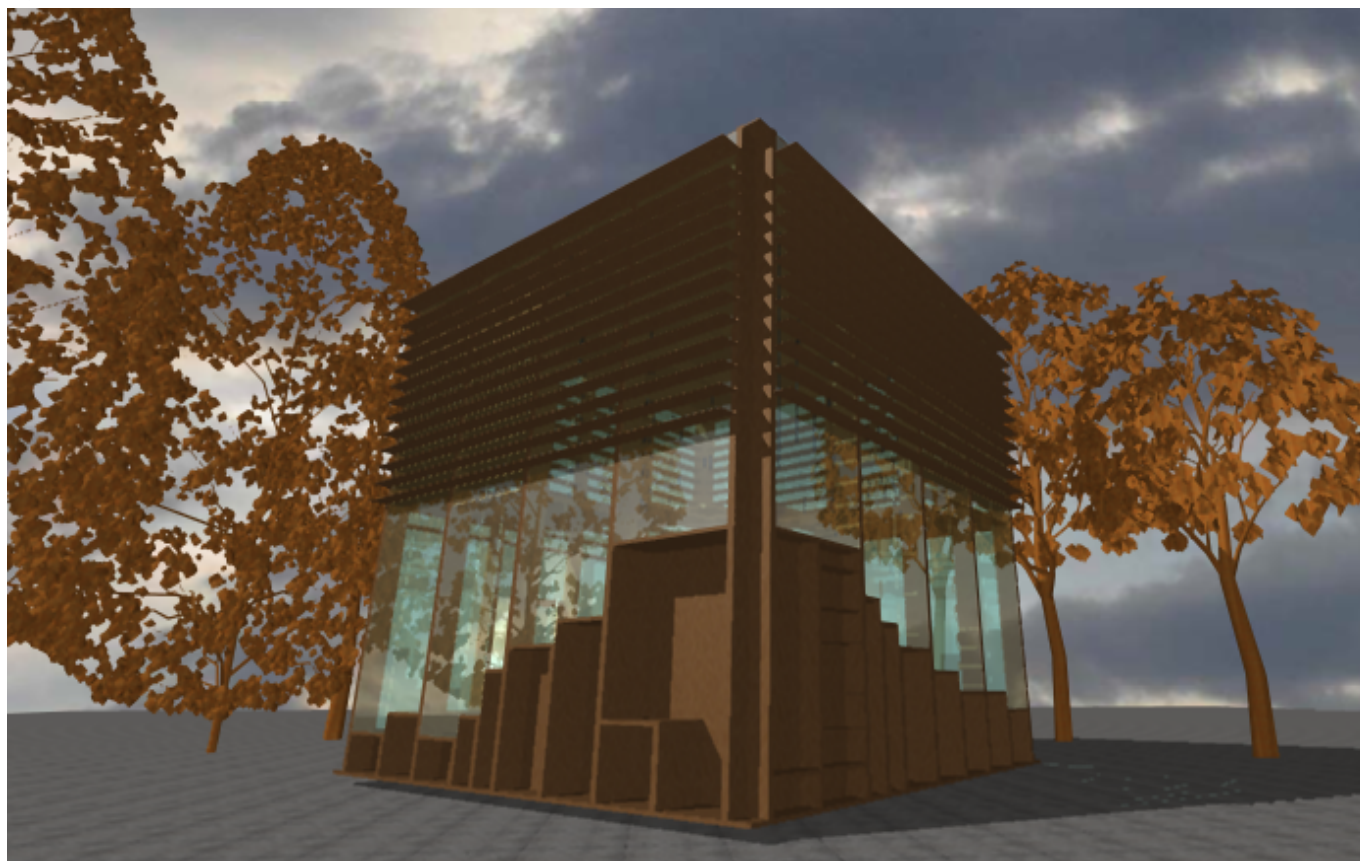
látványterv 04

Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

látványterv 05

Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára

látványterv 06

Coulthard Anna Mindi
A mai jövő könyvtára